

Womhaj Bóh!

Czísło 20.
13. augusta.

Lětnik 1.
1891.

Szerbiske njedzelske łopjenka.

Wudawaju ƙo kóždy ƙobotu w Šmolerjez knihcizšczerńi w Budyšcinje a ƙu tam došćać ƙa šćtwórtlětnu pšchedplatu 40 np.

12. njedzela po ƙwj. Trojizny.

Mark. 7, 32: A pšchijedzěchu ł Jesuƙej hłucheho, kiž němy běšće, a prošachu jeho, so by ruku na njeho položil.

Šćluzba, ƙajtuž běchu jowle temu hłuchoněmemu jeho pšchězjeljo wopokasali, bė wěšće rjana a wšcheho džata hódna. A Jesuƙej běchu ƙebi jeho woni ƙobu wšali, a pola Jesuƙa ƙa njeho dobre ƙłowo ƙapokozili. Tajkile štutł lubošće je ƙo našchemu Anješej wěšće derje spodobal. My ƙmy tu wšchizny kšchesczijenjo, duž ma tu wot naš kóždy ƙwjatu pšchijelšćnošć, so dyrbi druhemu tež tajkule lubošć wopokasowacž. Teho dla pomhaj tym, kotřiz ƙu twojeje pomozny potreblimi a domjedž jich křobłe ƙobu ł Jesuƙej. Šćziń jeno pola njeho ƙobu ƙa nich ƙam próštwu, tał husto hacž chynł komu lubošć a ƙmilnošć a dobry štutł wopokasacž. Glej, ł tajkile dobroproščenjom móžesh ƙa kóždeho, kiž je czi drohi a luby, ł šćobźnikaj dóncž a móžesh jeho wo to prošycž, hacž tež njechał na tuteho wot tebe lubowaneho ruku položicž, jeho žohnowacž, a czi jeho wušćrowicž.

Nunje tajkule ƙluzbu dyrbjeli ƙebi w kóždžicžim domje wšchizny bješ ƙobu wopokasacž: staršcej džěcžom, džěczi staršćimaj, czeledž knježim, kńóšćjo mótkam a czi ƙašo kńótram.

Teho pał móžemy ƙebi wěšći bncž: Kaž je našć Anješ tamym jich próštwu rad wušćlyšćal, kiž běchu ƙwojeho hłuchoněmeho pšchězela ł njemu domjedli a kiž ƙa njeho dobro prošachu, tał wón tež wěšće ƙwoje wucho ł nam nathili, hdyž ƙmy ł njemu pšchijšli, ƙebi wot njeho ƙa nětoho něšćto wušćrowicž.

Tamón hłuchoněmy bė křudny cžłowjeł, a bė pódla jara njeshozowny. Šćtóz by jeho wohładal, temu bė wón wěšće žel cžinił. Pomysl ƙebi jeno, tał było to tebi ƙamemu, njemóhł ty ƙłowcžka ƙlyšćecž a njemóhł ty komu ƙłowcžka prajicž. Tał husto hacž tajkile wbohich ludži setkašć, džakuj ƙo Bohu ƙa to, so mašć ƙam štrome myšle, a prošć jeho, so chynł czi je dale šćeržecž a wobarnowacž. Kóždy pał ƙo tež ƙam prašćej, hacž je ƙebi wušći a rt pšchězo tał naložil, taž ƙo wot njeho ƙlyšća, abo hacž njeje ł wušćomaj a ł rtom hdy hřečej ƙluzil! Ach,

tał husto ƙebi tón a tamón wušći nastaja, hdyž něhdže něšćto hrošne a šćniše rěcže bluwje, — ƙy ƙnano ƙam tež druhdy tajkile ludžom na jich bješćobźnu rěcž pošćluchał?

Hdyž tajkeho hłucheho a pódla němeho cžłowjeła wohładašć, tehdy ƙebi ƙam pšći ƙebi praj: Kažkiž je tónle na cžele, tajny ƙmy my wšchizny na duchu taž hlyšći a němi, a to tał dołho, hacž njeje Šćhryšćuš na naš ƙamych ƙawołał: Šćfata! Wot ƙameho naroda je kóždy ƙam wšćón hlyšći, to rěła: nikomu njeje ƙamemu wot ƙo móžno, Boha a jeho hłóš ƙlyšćecž, hdyž naš wón ł ƙebi woła. Jeho hłóš je wonka w šćwórbje ƙlyšćecž; wón ƙo nam tež nutšća w ƙwědomnju dawa ƙlyšćecž, — a wušće wšćeho je jeho ƙwjate ƙłowo ƙa naš tajkile hłóš — ł nim naš wón ł ƙebi woła.

Husto je wot naš kóždy taž wšćón němy, duž tež njemóže wješćely a štrosćtny se ƙwojim Bohom porěcžecž. Ša wšćo to mamy tu Jesuƙa ƙa praweho lěćarja. Hdyž je nam wón wušći a rt šćwotewrjał, potom hałle nawušćnjemy na Boha a na jeho rěcž pošćluchač, potom hałle ju ƙlyšćimny a prošćimny, a potom hałle ƙo na to šćwucžimny, ł Bohom rěcžecž.

O ty našć lěćarjo, Jesu Šćhryšćecže, ƙmil ƙo nad nami wšćitćimi!

Boj, cžłowjecže, poddaj ƙo Jesuƙej wšćón,
Šem' pošćluchaj, hdyž je cze ƙawołał wón!
Njepošćluchašć džěńša, móhł jutšje ƙo ƙacž;
Pšćińdž džěńš, so móhł wěcžne ƙej wješćele bracž!

(Wšćědny Boži Šćlěb.)

Šćamowola a Bože pućje.

ƙowjedal N. N.

VI. štaw.

Šćchesczijan bė pišćal, so je kšchesczijanšće knjejšćwo namałal; njeběchu drje židži, tež po mjenje žani pohanjo, ale wo kšchesczijanšćwoje tam tež ničjo namałacž njebė; a taž nutšćach, tał bė šćwonšćach. Hdyž ƙo Šćana přěnje ranje woprašća, hdy ƙo ranšća pobožnošć směje, ƙo džiwajo na nju hładaču, potom ƙo jej ƙmějachu.

